63ste Jaargang No. 5270

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Donderdag 20 November 1947

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Philip Mountbatten huwt Prinses Elisabeth

Luisterijke plechtigheid in de eeuwenoude Westminster Abdij

Aartsbisschop van Kantelberg leidt de dienst

Vijf Koningen en de groten der aarde brengen hun hulde

Een bruidscostuum van ivoorkleurig satijn met parels

Hedenmorgen werd voor de Anglicaanse Aartsbisschop van Kanteiberg het huwelijk voltrokken van Prinses Elisabeth, de erfgename van de Britse troon, met luitenant Philip Mountbatten, hertog van Edinburg. Ongeveer 3000 personen, waaronder Koningen en Koninginnen, adel en gewone burgers uit geheel de wereld, waren getuigen van deze gebeurtenis, die plaats had voor het schone hoogaltaar van de Westminster Abbey. De menigte, die langs de weg geschaard stond om de vorstelijke stoet te aanschouwen, werd op meer dan een millioen mensen geschat. Uren van tevoren waren alle paatsen reeds bezet.

De bruidegom bracht de nacht door in het Kensingtonpaleis in een ander gedeelte van de stad. Ook zijn moeder prinses Andrew van Griekenland logeerde daar. Buiten de vader van de bruid woonden niet minder dan vijf koningen de plechtigheid bij. Het waren Haakon van Noorwegen, Frederik van Denemarken, Feisal van Irak, Michaël van Roemenië en Peter van Joegoslavië. De dageraad begon met druilende regen, maar later klaarden de luchten op en brak de zon af en toe door de wolken. De 21-jarige stralende bruid verscheen in wit satijn, dat flonkerde en flitste door het borduursel van paarlen en kristal.

De gehele bruidsweg van Buckingham Paleis naar Westminster Abbey was overvol met toeschouwers, waarvan verschillenden de gehele nacht reeds hun plaats bezetten. Zij, die dit deden, waren doorweekt van de regen. Duizenden mensen kwamen met vroege treinen en bussen. Honderden politie-agenten en detectiven vermengden zich met de menigte in de omgeving van de Westminster Abbey. Twee gevaarlijke geestelijke patiënten ontsnapten uit het militair hospitaal en werden uit de menigte weer opgehaald. De eerste sensatie van de dag kwam, toen de grenadiersgarde naar het Buckinghampaleis oprukte even voordat het bruidsbouquet van witte orchideeën aan het paleis werd afgegeven. Na 10 uur kwamen de acht bruidsmeisjes aan, die onmiddellijk naar de koningin gingen om zich te laten inspecteren, voordat zij naar de prinses gingen.

Een vriendin, die deze morgen de bruid zag, zeide, dat Hare Koninklijke Hoogheid duidelijk zeer opgewonden en gelukkig was. Zij was op haar best. De Prinses stond verschillende keren voor de ramen van het paleis en keek naar de ontzaggelijke menigte beneden. Verschillende honderden personen hadden toestemming gekregen om op het voorplein van het paleis te staan. Daaronder waren vriendinnen van de bruid en een aantal jonge mannen van het marinestation te Corsham, waar de bruidegom thuis hoorde.

Om 9.45 uur kwamen twee deskundigen om het bruidstoilet te schikken. Een donderend gejuich steeg op, toen de Koningin om 11.05 uur het paleis verliet, vergezeld van prinses Margaret. De lijfgarde in rood met borstplaten en witte pluimen reden naast de koets. In het tweede rijtuig reed de koning van Noorwegen en de koningin van Griekenland. De koning en koningin van Denemarken reden in het derde rijtuig.

Koningin-moeder Mary kwam om 11.10 uur in haar ouderwetse limousine bij de Westminster Abbey aan. Toen koningin Mary gevolgd door prinses Juliana en haar gemaal prins Bernhard der Nederlanden, langzaam door de Abdij schreed, begon het weder licht te regenen.

Terzelfder tijd verrok of bruidegom, vergezeld van zijn voornaamste assistent, zijn neef de markies van Milford Haven, uit het Kensington paleis. Na de koningin-moeder arriveerden de hertog en hertogin van Gloucester. De ingang van de Abdij werd bewaakt door een eregarde van mannen en vrouwen in dienst van het bruidspaar.

Om 11.16 uur verliet prinses Elisabeth het paleis om in de Ierse statiekoers plaats te nemen, terwijl een muziekband het Nationale Volkslied speelde. De koning zat rechts van de bruid.

En een ogenblik van te groot enthousiasme brak de menigte door het politiecordon, maar werd onmiddellijk weer in de lijn teruggebracht. Onder aanhoudend gejuich trok de bruidsstoet naar deAbdij, waar de bruidegom om 11.15 uur aan de, „Ingang der Dichters" van de kerk werd ontvangen.

Aan de voeten van het priesterkoor stond de knappe 26-jarige bruidegom, gekleed in het uniform van luitenant der Koninklijke Marine, waarin hij gedurende en na de oorlog diende. Het schip, het koor en de zijbeuken van de Abdij schitterden van koninklijke luister. Het was een tafereel van grootse pracht bestaande uit de schitterende kleuren der geschilderde ramen. Geknield op kussens op de trappen van het rood en gouden heiligdom volgde het koninklijk bruidspaar de traditionele huwelijksceremonie van de Anglicaanse Kerk, die geleid werd door dr. Geoffrey Fisher.

Toen Philip en Elisabeth hun wilsuitingen neerlegden in het „ik wil", werden hun stemmen over de wereld uitgezonden. „Zij die God verbonden heeft, zal geen mens scheiden", zeide hierop de primaat van geheel Engeland. Hij vervolgde aldus: „Daar Philip en Elisabeth Alexandra Mary voor God en dit gezelschap zich elkander gegeven hebben en dit elkander beloofd hebben bezworen en dit nog verklaard hebben door het geven der ringen en door het sluiten der handen, verklaar ik, dat zij man en vrouw zijn in de Naam van deV ader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen."

Een nieuwe bladzijde werd aldus toegevoegd aan de reeds zo rijke bladzijden der Engelse geschiedenis, toen de twee achter achterkleinkinderen van koningin Victoria in het huwelijk werden verbonden. Prinses Elisabeth en Philip worden officieel als neef en nicht in de derde graad beschouwd, alhoewel de verwijderde bloedverwantschap zeer gecompliceerd is door de vele verbintenissen ontstaan uit de koninklijke huwelijken in Europa.

De plechtigheid had plaats met de duizendjarige symboliek van de Engelse geschiedenis. De kleur en romantiek van deze nationale gebeurtenis bracht wat vreugde in millioenen harten der toekomstige onderdanen van de Prinses, die in een zeer slechte tijd leven. Millioenen Britten over de gehele wereld verheugen zich heden over deze gebeurtenis, die niet alleen degenen aangaat, die er getuigen van zijn. Radio en televisie brachten de gebeurtenis in veler persoonlijke beleving.

De prinses, waardig en rustig, droeg een diamanten tiara, die tot haar moeders juwelenschat behoorde. Zij was een liefelijke gestalte in vloeiend wit. Met hoog geheven hoofd zat prinses Elisabeth in de koets zeer erkentelijk voor het gejuich der menigte. Enige minuten voor de bepaalde tijd kwam de bruidegom in de kerk aan. Hij lachte en zeide: „Ik ben blij te zien, dat daar een zwarte kat zit, die alles gadeslaat." Een zwarte kat beschouwt men in Engeland als geluk aanbrengend.

Toen de koning en de prinses de Abdij bereikten, speelde een andere band: God save the King. Koning George was gekleed in admiraalsuniform. Hij stapte het eerst uit de statiekaros en hielp zijn dochter uitstijgen. De prinses wachtte een ogenblik, keek naar de abdij en trad vervolgens binnen. Er heerste volkomen stilte toen zij de Westerlijke deur binnentrad. Toen schalde de fanfare der herauten om haar aankomst te melden, waarop men langzaam naar het hoogkoor schreed, terwijl er een hymne gezongen werd. Aan de voet van het priesterkoor voegde Philip zich bij Elisabeth en wachtten zij rustig het einde van het gezang af. Hierna begon de Aartsbisschop met de ceremonie. Zijn stem klonk fors door het prachtige eeuwenoud kerkgebouw.

Na de Aartsbisschop herhaalde Philip de huweijksbelofte en sprak hij zijn „ik wil" rustig. Hierna sprak Elisabeth, die nauwelijks te verstaan was. Hierop gat de Koning zijn dochter ten huwelijk. Philip sloot zijn rechterhand om die van de prinses en met krachtige duidelijke stem sprak hij de woorden: „Ik, Philip, neem u, Elisabeth Alexandra Mary, tot mijn gehuwde vrouw en van deze dag af zal ik u houden voor goed of voor slecht, voor rijk of voor arm, in ziekte en gezondheid en u liefhebben en u koesteren tot de dood ons scheidt volgens Gods heilige verordening en daartoe zweer ik u mijn trouw."

Hierop liet Philip de hand van Elisabeth los. De prinses nam hierop de rechterhand van Philip en sprak de eerbiedwaardige prelaat na: „Ik Elisabeth Alexandra Mary neem u Philip tot mijn getrouwde man en van deze dag af zal ik u houden voor goed of voor slecht, voor rijk of voor arm, in ziekte en gezondheid om u lief te hebben, te koesteren en te gehoorzamen totdat de dood ons scheidt volgens Gods heilige verordening en daartoe zweer ik u mijn trouw."

Na deze woorden liet Elisabeth de hand van Philip los. Philip schoof toen de ring aan Elisabeths vinger en herhaalde de woorden van de Aartsbisschop: „Met deze ring huw ik u, met mijn lichaam wijd ik u en met al zijn wereldlijke goederen begiftig ik u in de Naam van de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen."

Het paar knielde voor de Aartsbisschop, terwijl de aanwezigen staan bleven en de prelaat een gebed zeide. Een duidelijk gemompel liep door de verzamelden toen tenslotte de Aartsbisschop Philip en Elisabeth tot man en vrouw verklaarde.

Vervolgens hield de Aartsbisschop van York een toespraak en sprak de Aartsbisschop van Kantelberg het eindgebed en gaf hij de zegen. Na een beurtzang van het koor zongen de aanwezigen enige strofen van het: God save the King. Na dit gezang werden de bruid, de bruidegom en leden van hun familie achter het hoogaltaar geleid om in de kapel van Eduard de Belijder het huwelijksregister met een gouden pen te tekenen.

De Aartsbisschop van York gaf het echtpaar in zijn toespraak de raad om onzelfzuchtig in hun liefde te zijn en elkanders lasten te dragen. Bij het eindigen van de plechtigheid bliezen trompetters een fanfare. Daarop vulden de rijke tonen van het orgel de Abdij. Onder het spelen van Mendelsohns bruilofsmars trok de stoet naar de uitgang. Toen Elisabeth en Philip koning George en koningin Elisabeth passeerden, maakten zij een diepe buiging.

Winston Churchill en minister-president Attlee, die dicht naast elkaar zaten, glimlachten toen de bruid de arm van haar echtgenoot nam bij het verlaten van de kerk.

De bruidsstoet trok langs de tombe van de Onbekende Soldaat en verliet de kerk door de Westelijke ingang. De kerkklokken luidden, maar werden overstemd door het gejuich van een ontzaggelijke juichende menigte. Elisabeth wachtte voor het instappen van de koets een ogenblik om haar sleep op te houden. Zij nam het einde over van de twee kleine pages de prinsen William van Gloucester en Michaël van Kent.

KROONPRINSES ELISABETH

PHILIP MOUNTBATTEN

Er waren eens twee Konings kinderen.... Zo begint ieder sprookje, dat zich respecteert
En dan volgt een verhaal van liefde en geluk.
Vandaag treedt Engeland's meest geliefde koningsdochter en toekomstige koningin van Engeland in het huwelijk met Philip Mountbatten, Hertog van Edinburgh
Dit is de dag, waarop Engeland en iedere Brit gewacht heeft en waarbij de Engelsen zich ondeelbaar één voelen met het koningshuis, symbool van ware democratie.
Het geluk van het Engels koningshuis in het algemeen en van de vorstelijke kinderen in het bijzonder, gaat ook Nederland en de West zeer ter harte.

Het schoonste lied is het lied van de liefde; in deze koninklijke liefde en geluk stemmen wij van harte mee in en bieden wij eerbiedig onze gelukwensen aan met deze vorstelijke verbintenis.

Moge de Almachtige God deze liefde met zijn onmisbare zegen genadiglijk steunen, opdat Engeland eens onder het bestuur van prinses Elizabeth moge groeien en bloeien.

Van het altaar naar de uitgang van de kerk keek de bruidegom herhaaldelijk achterom om te zien hoe de pages het met de sleep klaar speelden. Hij hielp hen door langzaam te lopen. Tijdens de plechtigheid stond de Koning links van zijn dochter en hielp hij eens de sleep vast te houden.

MOUNTBATTEN HERTOG VAN EDINBURG.

Koning George van Engeland benoemde luitenant Philip Mountbatten tot hertog van Edinburg, tot graaf van Merioneth en baron van Greenwich. Tevens werd Philip Mountbatten opgenomen in de Orde van de Kouseband, de hoogste Britse onderscheiding. Voortaan zal hij genoemd worden Zijne Koninklijke Hoogheid.

Het hertogdom Elinburg was sedert 1900 vacant, toen prins Alfred, een zoon van koningin Victoria, die de laatste houder van de titel was, stierf. Het is een van de hoogste hertogelijke titels in het Verenigd Koninkrijk.

HET BRUIDSCOSTUUM.

Prinses Elisabeth zal hedenmorgen huwen in een rijk klassieke kleed, gemaakt uit ivoorkleurig duchesse-satijn en overvoedig geborduurd met duizenden paarls. Haar huwelijksreis zal zij beginnen in een zijden japon, een reisjas en een hoge baret van bont. Alles in een nuance van wazig blauw, dat „in de mist" genoemd wordt. Het geheim over de kleding werd hedennacht opgeheven. Tevoren waren de journalisten hierover ingelicht, nadat zij een eed aflegden, die zij motsten ondertekenen om het geheim te bewaren. Onder de costuums, waarmede de prinses op reis gaat, bevinden zich rokken, die 35 cm. van de grond af zijn d.i. de nieuwe Britse lengte. Deze lengte is het midden tussen de huidige Britse mode en de midden-halflengte. In dit compromis komt tot uitdrukking het misnoegen van de koninklijke familie met de lengte der japonnen in Engeland en de nationale economische noodzaak om stoffen te sparen. Het bruidstoilet zal na het huwelijk tentoongesteld worden in de openbare tentoonstelling van de huwelijksgiften van prinses Elisabeh, die over tien dagen begint. Het bruidscostuum zal eventueel geplaatst worden in het Victoria en Albert museum, waar ook de bruidstoiletten van vroegere koninginnen en prinsessen zich bevinden. Een jaleisbeambte zeide, dat de kosten van het bruidscostuum niet meer dan 200 pond bedroegen, maar zij die het gezien hebben, schatten dit bedrag veel hoger. Het aantal paarls dat gebruikt werd, loopt in de duizenden. Het juiste aantal werd niet opgegeven. Ieder der geborduurde bloemen of sterren bestaat uit ongeveer 50 paarls.

DE BRUIDS TAART.

De bruidstaart van prinses Elisabeth, die uit zes lagen bestaat en 600 pond weegt, is heden op het Buckingham paleis afgeleverd. Er werden ontzettend veel voorzorgsmaatregelen getroffen, teneinde de taart tegen beschadiging te hoeden.

Tijdens het transport hadden zes mannen plaats genomen in de truck. Een politieman op motorfiets baande de weg voor de wagen, die de taart transporteerde.

De taart zelf was versierd met allerlei mogelijke taferelen uit de geschiedenis van prinses Elisabeth en Luitenant Mountbatten. Boven in de top is een zilveren miniatuur geplaatst van het Sint George en de draak.

VERERENDE OPDRACHT.

In opdracht van de Zwitserse regering heeft de firma „Vacheron et Constantin" van Zwitserland, als officieel geschenk voor het Britse Koninklijke Bruidspaar, een brilliant horlege met brillianten band, vervaardigd.

De hierboven genoemde firma is een der oudste Zwitserse horloge fabrieken, zij legt zich toe op de vervaardiging van een klasse horloges zoals deze slechts door zeer weinig fabrieken vervaardigd worden. Het feit dat de Zwitserse Regering een Vacheron et Constantin horloge koos mag zeker wel als een hernieuw bewijs van de bijzondere hoedanigheden dezer horloges gelden.

Zoals onze lezers weten, wordt de firma „Vacheron et Constantin", op Curaçao door de firma Spritzer & Fuhrmann, vertegenwoordigd.

Wij feliciteren laatstgenoemde firma met de vererende opdracht die hun Huis in Zwitserland mocht ontvangen.

GOUVERNEUR KASTEEL OP TERUGREIS.

Uit Amsterdam seint uit Aneta dat Gouverneur Kasteel Woensdag jl. per vliegtuig naar New York is vertrokken. De Gouverneur zeide tot de verslaggever van Aneta dat hij hoogst tevreden was met de resultaten van de monetaire besprekingen te Londen. Een der resultaten was echter dat Curaçao lid bleef van de Sterling blok, doch dat de convertibiliteits moeilijkheden opgelost waren.

UITZENDING UIT TILBURG.

Zondagavond om 8.40 uur Cur. tijd wordt uit het Fratershuis te Tilburg over de P.C.J.-zender een Lof uitgezonden. Na het Lof zal Frater Superieur een toespraak houden.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

SCHOTTEGAT OF 'LAGOEN?

Alsnoffelend tussen de oude stukken in de rose — separacionzaal, gelegen aan de linkerbuitenvleugel van het prachtig op de berg (Hooiberg) gevestigde Koninklijk Arubaans Staatsarchief, troffen wij, onder diep verborgen familiestukken, het volgend authentiek document aan, dat reeds tamelijk ver door motten was opgevreten, doch hetwelk op Curaçao met enige moeite door deskundigen kon worden ontcijferd en dat vertaald, ongeveer als volgt luidt:

„Anno domini 1499.

„Heden in de vroege ochtend op een vlak en kaal eiland, door de bevolking Aruba genoemd, plantten wij het kruis en de vanen van Isabella de Katholieke.

De toegestroomde inlandse menigte begon onmiddellijk dreigend met grote, rose schelpen, op te dringen, weshalve wij genoodzaakt waren enkele losse flodders te schieten, waarna de mensen als zand uiteenstoven.

Later kwamen zij echter massaal opdringen en riepen met rauwe stemmen: „los van Curaçao — wij willen onze eigen havens."

Wij eenvoudige spanjolen, begrepen er niets van en vroegen wat zij, die overigens een sympathieke en werkzame indruk maakten, toch bedoelden.

Zij, als door de slang gebeten gilden:
dat weten wij niet, maar separacion willen wij, geen slavernij.

Daar echter tot heden de slavernij in deze contreien nog niet was ingevoerd, werd ons de zaak nog mistiger en wij riepen weer: **„wat bedoelen jullie?"**

Zij stoven op en gilden weer: **„dat weten wij toch niet"**, maar de macamba's die over 300 jaar zullen komen, zullen Curaçao boven Aruba stellen — alle Europese — alle Amerikaanse — alle Aziatische en Afrikaanse zeevarende landen zullen het Schottegat verkiezen boven Lagoen, **omdat zij allen tegen Aruba zijn."**

Daar het ons steeds duisterder werd, vroegen wij nogmaals: „wat bedoelen jullie?"

Toen werd die prachtgroep Arubanen razend en riep: „domkoppen — idioten — pro-macamba's — pro-Curaçaoënaars — antiseparatisten, anti-Arubanen, hebben wij het niet reeds driemaal uitgejoeld: „wij weten niet wat wij bedoelen, wij willen het ook niet weten, want dan weten wij het helemaal niet meer en dat wil Henny zeker ook niet weten; wij bedoelen wat wij bedoelen en daarom bedoelen wij eigenlijk niets.

(Hierna werd de taal op het perkament zo verward en weggevreten dat wij de moed tot verder nasporen op hebben gegeven).

Bovenwinden

INSTALLATIE HOOFD ORANJESCHOOL.

In een vergadering, waarbij tegenwoordig waren de Inspecteur van het Onderwijs Dr. W.J.Goslinga de landraden en 92 ouders of voogden der kinderen, werd op 10 November j.l. H.S.L. Conner, hoofd der Oranjeschool, plechtig geinstalleerd door de Gezaghebber van Bovenwinden.

Na een toespraak van de Inspecteur, waarin hij uitdrukking gaf aan zijn vreugde, dat een „son of the soil" met bevoegdheden ten over, tot hoofd van de school kon worden benoemd, werd het woord door de Gezaghebber, die de Heer Conner tevens installeerde als Hoofd der School zijner geboorte eiland. Vervolgens sprak de landraad, de Heer L. B. Scott, namens de bevolking en de ouders der kinderen, waarbij de ouders op duidelijke wijze hun instemming te kennen gaven.

Na een dankwoord van de Heer Conner, waarin hij de ouders bedankte voor de grote opkomst en de vele blijken van belanstellingen, werden de ouders in de gelegenheid gesteld zich te onderhonden met het onderwijzend personeel, waarvan dankbaar gebruik gemaakt werd.

Suriname

SURINAAMS AFGEVAARDIGDE OPTIMISTISCH OVER HAVANA CONF7RENTIE.

Vol optimisme — aldus mr. H. L. de Vries, de afgevaardigde van Suriname voor de wereldconferentie te Havana, die op 21 November gehouden zal worden, zie ik de besprekingen tegemoet. Hij vond het een goed besluit, dat Suriname actief deelneemt aan de besprekingen in Havana.

Door de uitwisseling van ideeën, door persoonlijk contact en door het aanknopen van nieuwe relaties, zullen immers ongetwijfeld vruchtbare resultaten niet uit kunnen blijven. Suriname zal door een intensieve handelsrelatie met het buitenland zeker wel varen.

In dit verband sprak hij ook de oprecht gemeende wens uit, dat de relaties tussen zijn land en het mooie Curaçao verstevigd en bestendigd zullen bijven en moge uitgroeien tot een levendig handelsverkeer.

Zeer veel van wat Curaçao uit het buitenland importeert, kan Suriname in uitstekende qualiteit leveren. Met enige, goede wil en wederzijds begrip kan en zal veel in de toekomst worden bereikt. Hedenmorgen om 12 uur is mr. H. L. de Vries per KLM naar Havana vertrokken.

Curaçao

Mededelingen van het Departement van Sociale en Economische Zaken.

Canada heeft een hoeveelheid van 300.000 lbs. pickled beef voor export naar Curaçao beschikbaar gesteld.

Sociale en Economische zaken ontving een brief van de Centrale Dienst voor In- en Uitvoer betreffende een viscontingent in Noorwegen, van den volgende inhoud:

Het Directoraat Generaal van de B.E.B., Afd. Indische Zaken heeft U begin September medegedeeld dat met Noorwegen een aanvullende overeenkomst werd gesloten, waarbij o.a. een invoercontingent vis werd vastgesteld ten bedrage van 2,5 millioen kronen.

De oorspronkelijke invoerwensen van Curaçao voor Noorse vis bedroegen f 270.000 met als om schrijving „Gedroogde en geconserveerde vis, visoliën", zodat U werd voorgesteld om dezerzijds f 270.000 pro rata temporis voor Curaçao en ten laste van bovengenoemde 2,5 millioen kronen te doen reserveren.

Nader is evenwel gebleken, dat de verhoging van het Noorse viscontingent alleen betrekking heeft op verse vis, verse en/of gezouten haring, zodat hiervan niets kan worden gereserveerd, dat in overeenstemming is met de Curaçaose wensen.

Bovendien is volledige uitputting van het contingent vóór 31 December gewenst zodat reserveringen voor Curaçao, waarvan niet met zekerheid kan worden aangenomen, dat deze ook werkelijk door Curaçao worden gebruikt, handelspolitieke moeilijkheden kunnen veroorzaken.

Incidentele aanvragen van Curaçao ressorterende onder het thans vastgestelde contingent zullen vrijwel steeds kunnen worden goedgekeurd, terwijl van Noorse zijde aankopen van andere vissoorten in overschrijding van de uitgeputte contingenten in het algemeen zullen worden toegestaan.

Bij de handelsbesprekingen voor 1948 zal met tijdig door Curaçao kenbaar gemaakte, zo volledig mogelijk gespecificeerde invoerwensen rekening worden gehouden.

Afschrift dezes ontvangt het Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen en de B.E. B. Afd. Indische Zaken.

Verder kwam van het Directoraat-Generaal van het Ministerie van Economische Zaken, een brief binnen bij Economische Zaken waarvan de inhoud als volgt luidt:

Naar U bekend zal zijn is het thans van kracht zijnde handelsaccoord met Zweden vastgesteld voor de periode 1 Januari 1947 — 1 Januari 1948.

Van het contingent 669, triplex en meubelplaat is ten behoeve van Curaçao een deel afgesplitst groot 540 m³, ter waarde van ca. *f.* 200. 000. Door Curaçao is nimmer van dit contingent gebruik gemaakt; aangezien Nederland voor deze post grote belanstelling heeft en aangenomen moet worden, dat zulks niet het geval is in Curaçao, is het besluit genomen deze post in zijn geheel voor de Nederlandse voorziening te reserveren.

T.a.v. bestellingen van Curaçao in Zwitserland, moge er nog eens op aangedrongen worden in dat land uitsluitend binnen de vastgestelde contingenten te kopen en voorts alleen dan van het contingent Diversen gebruik te maken, indien het goederen van grote urgentie betreft. Zo zijn de laatste weken enige posten afgewezen, aangezien hiervoor de betreffende contingenten uitgeput waren en een belasting van het contingent. Diversen met zich brengt, dat dit spoedig uitgeput zou zijn, zodat Curaçao op een gegeven moment, tot zijn eigen nadeel, zou merken dat het ook werkelijk urgente goederen niet meer in Zwitserland zou kunnen kopen.

Deze afwijzingen hadden betrekking o.a. op electrische rijwielLantaarns, dynamo's en dergelijke voorwerpen, welke ook Nederland produceert. Het zal U bekend zijn, dat Zwitserland voor dergelijke artikelen momenteel geen ponden accepteert.

(Mbld: Curaçao voor de Handel.)

Rondom een Kerstboom

Hoewel Kerstmis nog niet daar is, wijden wij nu reeds een beschouwing aan de Kerstboom. Wij doen echter zulks naar aanleiding van het ingezonden stuk van een onzer lezers, die iets meer wilde weten over de tradities aan de Kerstboom verbonden. Vooropgesteld zij, dat de viering van Christus' geboorte door de Katholieken gevierd wordt in een huiskamer, waar de Kribbe en stal van Betlehem domineert.

De Kerstboom is van oudere dan Middeleeuwse herkomst. Ze stamt uit de heidense tijd en is een overblijfsel van de bomen cultus. Ze werd gebezigd bij de viering van het midwinterfeest, dat viel in de tijd van de kortste dag en de langste nacht.

De reden van het feest was de terugkeer van het licht en daarmede van het nieuwe leven, dat, dat, wanneer de zon in de komende lente eenmaal genoeg aan kracht gewonnen zou hebben, door haar en de natuur gewekt zou worden. Vandaar dat men midden in de „dode" tijd, terwijl alle bomen kaal en als gestorven, alle bloemen en planten verdwenen zijn, als symbool van het toekomstig groen nam, een boom die altijd groen bleef en deze versierde met kunstmatige gestyleerde bloemen en vruchten.

Zoals zeer veel van wat de Kerk bij de heidenen vond, werd ook dit pitoresk volksgebruik door haar gekerstend en overgenomen. Van het feest der terugkeer van het licht in de natuur, maakt zij de geboorte van het bovennatuurlijk licht, dat volgens de apostel, de H. Johannes „in onze duisternis" scheen. En aan de oorspronkelijk heidense kerstboom gaven de Middeleeuwen de bijbelse, Christelijke interpretatie, die de inzender in zijn boek gevonden heeft. Dit alles is en blijft echter bijkomstig, is er later bij gemaakt en er is door oorsprong generlei noodzaak om zich bij de versiering van een boom te houden aan bepaalde aantallen of vormen.

Wel volgt uit deze korte geschiedenis, dat het stalletje een meer Christelijke Kerstversiering is dan de Kerstboom, maar zeker, wanneer wij, gelijk bij goede Katholieken algemeen usance is, beiden als Kerstversiering aanwenden. Verenigen wij natuur en bovennatuur in een feest, wat het meest is volgens de katholieke geest naar het woord van de H. Paulus: de genade verwoest de natuur niet, doch vervolmaakt haar.

Emmastad

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Donderdag, 21 November.

Telegram Afdeling: tel. 307 na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Mauritslaan 15, tel. 330.

Materialen Afdeling: H. C. Engelsman, Hotel CPIM, kamer 62, tel. 843/844.

C.S.M.

Rederij: I. J. Hooftman, tel. 398

Scheepsagentschap: 8 — 23 Office, tel. 458 — 551; 23 — 8 A. Bioemink, tel. 248.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

Bioscoopprogramma: Theater „Asiento": Donderdag, 20 Nov.: „Sun Valley Serenade". Toegang boven 16 jaar.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Voetbal: Zondagmorgen, 23 November, om **10 uur v.m.** is er een belangrijke oefenwedstrijd op het Rifstadion tegen „Vitesse". Scheidsrechter: H. Dijkhoffz. **Opstelling Asiento:** v.d. Kraan, Duitsr Treling, Dussel, Herwig, Bakoven, Hoppebrouwer, Semeijn, Harteloh, Smit, van Ham. Reserves: Ebbink-Karduks.

Om 9.30 uur v.m. allen verzamelen bij de portier aan de Beatrixlaan, zodat we gezamenlijk naar het Rifstadion gaan.

Zondagmiddag, 23 November om 4 uur n.m. een vriendschappelijke wedstrijd ttgen Willemstad 1. op het terrein Rio Canario. Scheidsrechter: Hr. Willemse. **Opstelling Asiento:** De Zeeuw, Olij, Boll, Rigaud, De Wolf, Karduks, De Winter, Kleinbussink, Bos, Wins, Henegouwen. Reserves: Meerhof, Vos.

Attentie H.H. Voetballers: Denk aan het indoor trainen elke Dinsdag om 7.15 uur n.m. en veldtrainen iedere Vrijdag om 4.45 uur n.m.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

Vrijdag, 21 November, des avonds om 8. 15 uur discussieavond in de consistorie der kerk aan de Schottegatweg. Onderwerp voor deze avond is „Het Avondmaal".

Zondag, 23 November, des ochtends om half negen viering van het Heilig Avondmaal in de kerk aan de Schottegatweg.

Zondagsschool Julianadorp. As. Zondag zal een begin worden gemaakt met het houden van een Zondagsschool te Julianadorp ten huize van de familie Den Hoed, Julianadorp 7, die zo vriendelijk is geweest hun huis daartoe ter beschikking te stellen. In verband met de beperkte plaatsruimte zullen slechts de jongere kinderen (tot en met 7 jaar) de Zondagsschool kunnen bezoeken.

CURAÇAOSE POSTZEGEL VERENIGING.

As. Vrijdag, 21 November zal een gewone ledenvergadering worden gehouden in Club Trianon te Willemstad, aanvangende des avonds om 8 uur.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Hit Parade 1947" 7 en 9 uur.

ROXY: „De zanger van Leningrad" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „The Mask of Dijon" 8 uur.

Extra: Prins Majahara en Calypsozangers.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 22 November as. waargenomen door Zuster Poils, Rustoord Groot Kwartier, telefoon 5172.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 21 November as. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, telefoon 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat No. 82, telefoon 2218.

CUROM:

Donderdag 20 Nov.: 18.30 Hier is de Jeugd; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Müziek rond de Maan; 20 Nieuws; 20.15 Gev. Operamuz.; 20.45 Klassiek concert; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 American Parade; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Vrijdag 21 Nov.: 12 Programma-overz.; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuut met Woody Herman.

P.C.J.

19.00 Programma overzicht; 19.02 Nederl. en Ind. Nieuws „Achter het stalen gordijn"; 20.30 Omroeporkest; 21.16 Progr. voor Ned. strijdkrachten; 21.47 Reportage huwelijk H.K.H. Prinses Elisabeth; 22 Kort Oosters programma.

Nieuws van Overal

— Tot commandeur in de orende van de Oranje-Nassau is boemd M.C. Koning, voorzitter Raad van Bestuur van de KLM en commissaris van de Stoom. Mij. Nederland.

Onder scherpe bewaking van Scotland Yard zijn de huwelijksgeschenken van prinses Elisabeth aan de pers getoond. Zijn journalisten zeno onbetrouwbaar? De Willem Buys is van een technische proeftocht de Nieuwe Waterweg binnengevaren.

— De Nieuw-Amsterdam is uit New York te Rotterdam gearriveerd met 600 passagiers aan boord.

— En om te eindigen is een krantenverkoopster uit Utrecht uitgenodigd om het huwelijk van prinses Elizabeth bij te wonen.

China deelde officieel aan de regeringen der Verenigde Staten, Engeland en Rusland voor, dat de leden van de commissie voor het Verre Oosten spoedig een voorconferentie zullen houden om het vredesverdrag met Japan op te stellen.

ALGEMENE BEKENDMAKING

De Procureur - Generaal, Hoofd der Politie in Curacao, brengt ter algemene kennis, dat hij die een vuurwapen voorhanden heeft of bij zich draagt, zonder in het bezit te zijn van een geldige machtiging, zich aan strafvervolging en inbeslagname van het vuurwapen blootstelt, terwijl tegen hem, die niet tijdig, derhalve uiterlijk 31 DECEMBER 1947, vernieuwing van zijn machtiging heeft aangevraagd, dan wel zijn machtiging in de maand Januari 1948 bij het betrokken plaatselijk Hoofd van Politie heeft laten viseren, procesverbaal zal worden opgemaakt.

Willemstad, Curacao, November 1947.

De Procureur - Generaal,

Hoofd der Politie vnd.,

J. J. A. ELLIS. (fungerend).

Van her en der

HET VETORECHT.

Het politiek comité van de Uno keurde het voorstel van de Verenigde Staten goed om de quaestie van het vetorecht der Vier Grote Mogendheden te verwijzen naar de Kleine Algemene Vergadering ter bestudering. Met 36 tegen 6 stemmen en met 11 onthoudingen aanvaardde het comité het voorstel der Verenigde Staten en verwees verder alle quaesties betreffende het veto naar het interim comité ofwel de Kleine Algemene Vergadering, die haar beslissingen zal mededelen aan de volgende reguliere zitting der Algemene Vergadering. Het Argentijnse voorstel ter bijeenroeping van een algemene conferentie der Uno met het doel het Verdrag te herzien en het vetorecht te herzien zal met de andere voorstellen door de Kleine Algemene Vergadering behandeld worden. Alleen het Sovjetblok stemde tegen.

Als de Algemene Vergadering, zoals verwacht wordt, deze beslissing overneemt, zal dit de eerste quaestie zijn voor de Kleine Algemene Vergadering, die door Rusland en de vijf satellietstaten geboycott wordt.

De Kleine Algemene Vergadering kan geen uiteindelijke beslissing nemen in deze quaestie. De stemming kwam na 2½ dag hard debatteren, waarbij vooral de Zuidamerikaanse landen zich heftig weerden.

GEVAARLIJKER DAN ATOOMBOM!!

José Arroyo Maldonado seinde uit Havana dat de Minister van Arbeid verklaard had, dat zijn departements politiek anti-communistisch was. Carlos Prio Socarras zeide ook, dat zijn departement zich had voorgenomen, de strijd te aanvaarden tegen de communistische vijfde colonne in Amerika, doch voornamelijk in Cuba.

Socarras verklaarde dat niettegenstaande het feit, dat de atoombom het gevaarlijkste wapen was voor een toekomstig oorlog, hij de communistische vijfde colonne in Amerika nog gevarlijker was.

Carlos zeide voorts dat het bestaan van de communistische vijfde colonne tijdens een eventuele oorlog met zich zou medebrengen dat Cuba, Venezuela en Brazilië resp. geen suiker, olie en materialen zouden kunnen leveren voor de defensie der Democratie.

MOTIE VAN VERTROUWEN.

Hugh Dalton de afgetreden Britse Minister van Financiën, die verleden week erkend had door grote onvoorzichtigheid het begrotingsgeheim voortijdig te hebben geopenbaard, ontving een motie van vertrouwen. Deze motie kwam van de Labour Party in het Parlement, nadat Dalton een persoonlijke bekendmaking had gedaan aangaande de lekkage van de begroting. Deze bekendmaking deed hij aan het eind van de zitting.

De motie van vertrouwen luidde als volgt: „De parlementaire partij stelt grote vertrouwen in Hugh Dalton en verzekert hem dat hij bij zijn partij-collega's in hoge aanzien staat. Dit alles vond plaats binnen de vijf minuten.

DUIZEND PASSAGIERS DE DUPE.

Uit Marseille telegrafeerde men naar premier Ramadier hem op de hoogte stellende, dat er te Marseille duizend passagiers wegens de staking onbeweeglijk zijn.

Men vroeg den premier om maatregelen te treffen teneinde de repatriatie van deze passagiers naar Noord Afrika door de nationale vloot te laten geschieden. Onder de passagiers bevonden zich verschillende vrouwen en kinderen.

EEN PERUAANS NOENMAAL.

De Peruaanse ambassadeur Fernando Berckemeyer gaf een noenmaal ter ere van de vroegere Koningin Victoria van Spanje. Het noenmaal werd bovendien nog bijgewoond door de zoon van Victoria, de graaf van Barcelona met zijn gemalin. door verschillende Zuidamerikaanse ambassadeurs en leden van de Peruaanse ambassadeurs.

DE BELGISCHE KONINGSQUAESTIE.

Paul van Zeeland zal tijdelijk naar België terugkeren, omdat zijn aanwezigheid dringend vereist is in België. De Belgische bladen verklaren dat zijn terugkeer naar België in verband staat met de bespreking van de konings kwestie, welke thans weer in een acuut stadium is getreden.

De voorgenomen reizen van de Australische afgevaardigde Kirby en van Paul van Zeeland naar Bali en Sumatra zullen worden uitgesteld.

AMERIKANEN VERLATEN GROENLAND.

De Amerikaanse troepen hebben Anmagsilik, de enige basis die zij op Groenland bezet hielden, verlaten.

DE ONRUST IN ITALIE.

Terwijl overal in Italië wanordelijkheden voortduren, verklaarde de minister van Binnenlandse Zaken Maria Scelba aan de conventie der Christelijk Democratische Partij te Napels, dat hij moeilijke dagen zag komen. Scelba, die zo juist de politiemacht van 65 tot 75 duizend man uitbreidde, zeide, dat hij geen vertrouwen had in de toestand van de openbare orde en in de mogelijkheid, dat de tegenstanders van de regering hun toevlucht tot geweld zouden opgeven.

Gisteren hadden te Corato in de Zuidoostelijke provincie Apulië gevechten plaats tussen politie en stakers, waarbij drie doden vielen. Meer dan 1800 stakers gebruikten granaten, automatische wapens en machinegeweren tegen de 'Carabinieri'', die zich verschanst hadden in hun barakken, die de stakers vergeefs trachtten in brand te steken. Telegrammen uit Apulië melden, dat de linkse partijen, die in het begin de kantoren der monarchisten en andere

uiterst rechtse partijen als hun doel beschouwden, nu beginnen tegen de Christelijk-Democraten. Te Minervo, Murgo, Lavello, Sessa Aurunca, Rapollo en Rionero werden de kantoren van de Christelijk-Democraten vernield en in sommige gevallen verbrand. De toestand te Bari, waar gisteren de verbinding tussen Bari en Barletta verbroken werd, is nog niet normaal. De gehele streek wordt bewaakt door politie in gepantserde wagens. Sterke versterkingen zijn uit Napels naar deze streek gezonden.

Er werden geen soldaten gestuurd, maar wel politie met legeruitrusting.

Te Altamura, ten Zuiden van Bari, werden handgranaten geworpen naar het hoofdkwartier van de communistische partij. Te Barletta zijn de kantoren nog gesloten, maar op de markten verkoopt men voedsel onder bescherming van de politie. In Rome voerde minister-president DeGasperi besprekingen met president Enrico de Nicola. Men besprak de ingewikkelde toestand. Ook zou er sprake zijn geweest van DeGasperi's plannen om de regering op breder basis te vestigen o.a. door samenwerking met de gematigde socialisten der Italiaanse arbeiders en met de Republikeinen, indien deze dit wensen. Ook te Sierra werden moeilijkheden gerapporteerd. Te Milaan en Rome staken de electriciteitsarbeiders gedeeltelijk.

ZWEEDS VLIEGTUIG NEERGESTORT.

Officiële berichten uit Rome meldden dat een Zweeds vliegtuig met 31 personen aan boord, tussen de bergen nabij Salerno, neergestort is. Correspondenten te Ravello, een plaats nabij het ongeval, deelden mede, dat er op zijn minst 20 doden en 10 gewonden te betreuren waren. Onder de inzittenden bevonden zich o.a. 21 Zweedse vliegers, die op de terugreis waren van Ababa, alwaar zij zeventien vliegtuigen hadden gebracht, welke door Zweden aan Ethiopië waren verkocht. Kolonel Ingvar Berg, leider van het Zweedse squadron, was echter niet aan boord.

POOLSE BESCHULDIGING.

De regering van Warshau protesteerde bij de Zweedse regering tegen, wat zij noemde, het systematisch smokkelen van Polen over de grens. Dit geschiedde door Zweedse ambtenaren en burgers. De Poolse regering vroeg aan Zweden om zijn consul te Danzig terug te roepen. De regering beschuldigde de Zweedse consul Forsten Johan Frederik Bergendahl, betrokken te zijn bij de vlucht van het parlementslid Stefan Korbanski en zijn vrouw, die van Polen naar Zweden waren gevlogen. Korbanski die lid is van de Poolse boeren partij van Stanislaw Mikolajczyks heeft zich inmiddels verenigd met de leider Mikolajczyk, die momenteel in Engeland vertoeft. Stefan Korbanski en zijn vrouw hebben de reis ondernomen via Stockholm.

DEN HEER EN MEVROUW

POSNER - SIMMONS

stellen zich voor een receptie van 8 tot 10 uur n.m. te houden ter gelegenheid van het 25 Jarig bestaan der Handelsonderneming

POSNER'S AGENCIES

op Zaterdag 22 November 1947

te hunnen huize Nieuwstraat 227 Oranjestad Aruba.

Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te willen beschouwen.

De Heer en Mevrouw

ARMAND R. DE ROOY - MADURO

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

LUCILLE AGNES

op 17 dezer.

3-2 St Elisabeth Gasthuis.

DANKBETUIGING

Langs dezen weg betuigen ondergetekenden hun hartgrondigen dank aan allen die hun blijken van belangstelling hebben getoond tijdens de ziekte en begrafenis van onze dierbare vader, grootvader en vriend

José Johannes Daantje.

José Johannes.
Moises Johannes.
Delfincio Johannes.
Camilio Johannes.
Costan Girigori.
Augustin Job.
Gerardo Calmens.
Familie Jesurun.
Familie Trappenberg.

Sport Rubriek

"Officiële,, Mededelingen VAN De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag 15 en Zondag 16 November 1947:

Competitie A-klasse:

Sithoc 1 — Transvaal 1	2—2.
S.U.B.T. 1 — Jong Curaçao 1	3—0.

Competitie B-klasse:

Asiento 1 — Volharding 1	4—1.
(Door deze overwinning heeft Asiento het kampioenschap B-klasse 1947 behaald.)	
R.C.C. 1 — M.Y.O.B. 1	5—1.
P.S.V. 1 — De West 1	2—2.

Competitie Res. A-klasse:

Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2	1—1.

Competitie Res. B-klasse:

Veendam 3 — Jong Curaçao 3	3—1.

WEDSTRIJD PROGRAMMA
PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE.
RIF STADION.

„A"-Klasse:

om 4.— uur n.m.

Zaterdag. 22 November 1947: C.S.C. 1 — Transvaal 1
resterende 10 minuten (stand 3—0 in voordeel C.S.C.).
(Indien nodig resterende 20 minuten C.S.C. — Transvaal stand 1—1).
Zondag, 23 November 1947: S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Van Rosberg)

Competitie B-klasse:

om 2.15 uur n.m.

Zondag, 23 November 1947: R.C.C. 1 — S.V.A. 1

MUNDO NOBO.

Competitie B-klasse:
om 4.— uur n.m.:

Zondag, 23 November 1947:	De West 1 — Volharding 1
Zondag, 30 November 1947:	De West 1 — M.Y.O.B. 1
Zondag, 7 December 1947:	De West 1 — R.C.C. 1
Zondag, 14 December 1947:	S.V.A. 1— M.Y.O.B. 1

Competitie Res. A-klasse:
om 4.— uur n.m.

Zaterdag, 22 November 1947:	Sithoc 2 — Vitesse 2
Zaterdag, 29 November 1947:	C.S.C. 2 — Jong Curaçao 2
Zaterdag, 6 December 1947:	Jong Curaçao 2 — Vitesse 2
Zaterdag, 13 December 1947:	Jong Hol and 2 — Transvaal 2
Zaterdag, 20 December 1947:	Jong Curaçao 2 — Veendam 2

SCHERPENHEUVEL.

Competitie Res. A-Klasse:

om 4.15 uur n.m.:

Zondag, 7 December 1947:	S.U.B.T. 2 — Sithoc 2
Zondag, 14 December 1947:	Veendam 2 — Vitesse 2

BIJZONDERE WEDSTRIJDEN.

Zaterdag, 6 December 1947:	Asiento 1 — Laagste A-klasser
Zondag, 14 December 1947:	Laagste A-klasser — Asiento 1

WEDSTRIJDEN TEGEN SELECTIE „UNION" UIT VENEZUELA.

Zaterdag, 29 November 1947:	Arubaans Combinatie — Union
Zondag, 30 November 1947:	Curaçaos Combinatie — Union

SERIE-WEDSTRIJDEN VOOR A-KLASSERS.

Zaterdag 13 Dec., om 4 uur n.m.	Jong Holland 1 — C.S.C. 1	A
Zondag, 14 Dec. om 10 uur v.m.	Vitesse 1 — Sithoc 1	B
Zaterdag 20 Dec. om 4 uur n.m.	S.U.B.T. 1 — Veendam 1	C
Zondag 21 Dec. om 10 uur v.m.	Jong Curaçao 1 — Transvaal 1	D
Zondag 21 Dec. om 4 uur n.m.	Winnaar A — Verliezer B	E
Vrijdag 26 Dec. om 9 uur v.m.	Winnaar B — Verliezer A	F
Vrijdag 26 Dec. om 4 uur n.m.	Winnaar C — Verliezer D	G
Zaterdag 27 Dec. om 4 uur n.m.	Winnaar D — Verliezer C	H
Zondag 28 Dec. om 10 uur v.m.	Winnaar F — Winnaar E	I
Zondag 28 Dec. om 4 uur n.m.	Winnaar H — Winnaar I	J
Zondag 4 Jan. om 4 uur n.m.	Winnaar I — Winnaar H (Finale)	

VERDELING VAN DE RECETTE'S:

Van de Bruto-opbrengst verminderd met de kosten voor controleurs etc., ontvangt de C.B.L.O. .... 25%.
Het Ongevallenfonds van de C.V.B. 5%

Het resterende wordt als volgt verdeeld:
50% voor de C.V.B.-Kas.
50% voor de deelnemende verenigingen en wel elke vereniging voor de helft van de aan de vereniging oekomend aandeel.

ELKE VERENIGING ONTVANGT DUS 17,5% VAN DE OPBRENGST VAN ELKE WEDSTRIJD DIE ZIJ SPELEN.

INDIEN EEN VERENIGING AFZIET VAN DE HAAR TOEKOMEND AANDEEL, WORDT DIT ONDER DE ANDERE DEELNEMENDE VERENIGINGEN GELIJKELIJK VERDEELD.

MEDEDELINGEN:

INSCHRIJVINGEN:

„Jong Curaçao": A. Esser als gewoon lid.
„Jong Holland": J. Coco als gewoon lid.

OVERSCHRIJVINGEN:

„S.U.B.T." E. Bulbaai, I. ten Holt, C. Rosario en N. Numai van Junior- tot gewoon lid.

AFSCHRIJVINGEN:

„S.U.B.T.": A. Barkmeyer, B. Biegel, C. Cijntje, C. Daal, N. Daal, R. Fenton, F. Gonzalez, M. P. Gonzalez, P. A. Henriette, M. Hernandez, F. Jantji, J. Jonis, V. N. de la Merced, A. de Pool, O. Reyes, V. E. Rog, C. Rosa, E. Thode, J. Vanijten, D. P. Vidal en Harold Westerhof als gewone leden.

ELFTAL COMMISSIE:

De heer A. J. Maduro heeft bedankt als lid van de elftal-commissie, in diens plaats is door het Bestuur benoemd de heer G. E. Rosario.

CURAÇAOS COMBINATIE:

De door de elftal-commissie opgemaakte opstelling van de combinatie, welke uit zal komen tegen de selectie „Union" uit Venezuela, is als volgt:

E. Hato (J.H.)

J. Pietersz (SUBT) — E. Confesor (SUBT)

W. Korps (SUBT) — P. Matrona (J.H.) — E. Vlinder (SUBT)

W. Heiliger (SUBT) — P. Felipa (C.S.C.) — F. Jansen (SUBT) — E. Orman (J.H.) — R. Bernabela (SUBT)

Reserves: R. Minguel (J.C.); G. Giribaldi (J.C.); R. Mercera (SUBT); F. Lopez (Vitesse); M. Juliana (Vitesse); C. Boyé (J.H.).

HET BESTUUR.

De illusie van Jakob Kaiser

Geen der Duitse politici van de na-oorlogse tijd heeft een zo moeilijke positie als Jacob Kaiser, eens vakbondleider, actief samenzweerder tegen Hitler en thans voorzitter der Christelijke Democratische Unie in de Sovjet-zone. Het politieke koord, waarop hij, gesteund door zijn onafscheidelijke secundant Ernst Lemmer, bálanceert, is gespannen over een zone, waarin de politieke stormen de grondvesten van de democratie beroeren. Zijn koorddans moet daarom gebaseerd zijn op uiterste voorzichtigheid, en hij krijgt niet de kans zijn politieke fantasieën de vrije loop te laten, aldus „De Maasbode'.

Zijn bewegingsvrijheid wordt aan de ene zijde ingekort door de strenge regulering, waarin het bestuur der Sovjet-zone het politieke leven gevangen houdt, aan de andere zijde door zijn onwankelbare overtuiging, dat Duitsland aan de westelijke opvattingen van democratie en aan de westelijke levensvormen moet vast houden.

Daarom hebben Kaisers redevoeringen vaak het karakter van een predikatie in de woestijn. In het bijzonder is dat in de afgelopen weken gebleken, toen hij weigerde zich aan te sluiten bij de hier orthodoxe opvattingen over het Marshall-plan, en toen hij dreigde met de opzegging der alleenzaligmakende blokpolitiek. De toch reeds lange tijd min of meer kunstmatig in het leven gehouden officiële goede verstandhouding met de bezettingsmacht heeft hierdoor sterk geleden en volgens de ons verschafte inlichtingen hebben de besprekingen die Kaiser en Lemmer sindsdien met de Russische toeziende voogden hebben gehad, niet tot een toenadering kunnen leiden.

Het tegendeel is waar, en dit is wel het duidelijkst gebleken uit het roet, dat de Russische overste Tulpanow, chef van de informatiedienst van de Sovjet-militaire administratie, in het sluitingsfeestmaal van de partijdag der C.D.U. heeft gegooid. Hij is vrij onparlementair in woede ontstoken over de Duitsers, die nog maar steeds niet bij hun politieke gedachtengang willen uitgaan van de erkenning, dat over Duitslands nieuwe oostgrenzen het pleit reeds beslecht is. De Rus heeft daarbij zo hard met zijn vuisten op de tafel getimmerd, dat de borden ervan rinkelden. Dit lijkt niet de methode om in bevriende kringen een feestelijke ontvangst op te luisteren.

Vriendelijk waren overigens ook niet de Russische pogingen om Kaisers voetstuk in de zone weg te slaan door te trachten de hem ondergeschikte partijdienaren tot de Russische gedachtengang te bekeren. Russische officieren hebben in de oostelijke zone afgereisd teneinde de partijleiders te vragen naar hun standpunt inzake de politieke richtlijnen, die door Kaiser waren uitgestippeld. Wat de bedoeling dezer bezoeken was, is duidelijk gebleken uit de omstandigheid, dat ongeveer tegelijkertijd de pers der Socialistische Eenheidspartij een lange reeks van berichten ging publiceren, waaruit zou moeten blijken, dat Kaisers visie niet langer door zijn gevolg geaccepteerd zou worden.

Door de pers wandelden met een verdachte regelmaat plechtige verklaringen van Unie-leiders, die het Marshall-plan een gevaar voor Europa noemden en zich met hart en ziel achter het „blok der anti-fascistische partijen" schaarden.

Wat er achter deze campagne gezeten heeft is duidelijk, nu de zojuist gehouden partijdag te Berlijn heeft uitgewezen, dat er van een oppositie van enige betekenis geen sprake was. Het is nog duidelijker, wanneer men verneemt, dat zekere politici uit het christelijke kamp verklaringen in de schoenen zijn geschoven, die zij nooit hebben afgelegd. Wanneer een bezettingsmacht erop uit is om de in haar invloedsfeer vertoevende politici door middel van een bepaalde druk van de centrale leiding los te maken, dan kan men voor de verdere ontwikkeling der verstandhouding tussen Kaiser en de Russen nauwelijks nog enige positieve verwachtingen koesteren.

Kaiser ziet zelf in, dat daarmee zijn politieke rol in het oosten naar het einde gaat. De straffe houding, die hij op bepaalde punten heeft aangenomen, getuigt daarvan. Kennelijk is zijn taktiek er thans op gebaseerd — tenminste dat kon men horen in zijn grote programmarede op de partijdag — tijd te winnen door middel van verklaringen, die de Russen geen vat voor critiek geven en de Duitsers de kans geven tussen de regels door zijn bedoeling te vernemen.

Ten aanzien van Marshalls plannen ziet men Kaiser nu met vaardigheid twee passen voorwaarts afwisselen met een pas achterwaarts. Hij wil zodoende tijd winnen om te kunnen afwachten, wat de November-conferentie van Londen eventueel voor nieuwe gezichten brengen zal.

Maar zijn toeleg om een openlijke breuk met de Sovjets zo lang mogelijk te vermijden, weerhoudt hem niet om met een moed, die erkenning afdwingt, de termen te vinden waarin men bepaalde dingen in het oosten nóg zeggen kan.

Ten partijdage is overigens gebleken, dat de westelijke politici het gemakkelijker hebben en zich niet zozeer behoeven te verbergen in gekunstelde zinswendingen. Arnold, de minister-president van Noordrijn-Westfalen, verklaarde onomwonden, dat de deling van Duitsland, waartegen Kaiser met mannenmoed vecht, reeds lang voltrokken is door de invoering van een economisch systeem in het oosten, waarmee Duitsland nooit genoegen kan nemen. Dat klonk heel anders dan Kaisers nieuwe illusie van een Duitse consultatieve raad als voorloper van een centraal Duits bestuur.

Voor de westelijke C. D. U—Adenauer was zelfs wegens een politieke ziekte niet naar de partijdag gekomen — begint het steeds duidelijker te worden, hoezeer Kaiser met zijn al-Duitse ideaal vecht tegen windmolens, waartegen de zwakke lansen van een Duits politicus onverbiddelijk moeten breken. De tegenstellingen in de politiek der C.D.U. in oost en west groeien. Maar die kunnen de politici op de moeilijke posten in het oosten niet uiten zonder hun eigen positie te ondergraven. Daarom is er voor Kaiser geen andere weg open dan de vlucht in de illusie, de illusie van de „brug tussen oost en west".

Oproeren in Franse kampen

Enige tijd geleden klonk hier een eerste alarm: in het Noëkamp ergens in het Zuiden van Frankrijk, één van die vele barakken-kampen, indertijd door de Duitsers voor sinistere doeleinden gebouwd en nu voor herberging van collaborateurs (collabo's zegt men hier kortweg) ingericht, brak een complete opstand uit. Nadat een „zwaar geval" bij een ontvluchtingspoging neergeschoten was, overweldigden de „kameraden" hun wachters, organiseerden in het nabijgelegen dorp een herdenkingsdienst, met Marseille en al, en keerden daarop weer naar het kamp terug. Bij het appèl bleek intussen een paar dozijn collaborateurs te ontbreken en ze ontbreken nu nóg. De politie stelde vast, dat de „zware man" neergeschoten was, nadat hij zich al had overgegeven, en legde zware straffen op...... niet aan de opstandelingen, maar aan de bewakers van het kamp.

De pers van links kraaide na dit incident van een rechts verraad, — want een rechtse politie zou hier de hand in het spel gehad hebben — terwijl de rechtse pers de bewakingsmanschappen van lafheid beschuldigde.

De zaak zou, naar het gebruikelijke recept, alweer lang in de doofpot verdwenen zijn, als zich zo juist niet in het kamp van Carrère een dergelijk geval had voorgedaan. Dit kamp, dat, met zijn electrisch geladen prikkeldraad-omspanning, alle waarborgen voor het uitblijven van verrassingen scheen te bieden, was gisteravond tegen elven het toneel van een tweede opstand. Een der gedetineerden wist op kousevoeten uit zijn barak te ontglippen en in de draadversperring een kortsluiting te veroorzaken. Terwijl in het hele kamp het electrische licht uitfloepte, baanden zich honderden gevangenen een weg naar buiten. Ditmaal reageerden de bewakers beter en sneller dan in het Noëkamp, maar ze hoorden zich toeroepen: „Als je schiet, ga je zelf de dood in."

Hoewel de politie zich niet liet intimideren, kon zij alleen verhoeden, dat een tweede groep uitbrak. De eerste, 76 man sterk, had zich al een weg gebaand en was in de duisternis verdwenen. Op het ogenblik zijn drie duizend gendarmen en politie-agenten op jacht naar de verdwenen „collabo's", van wie er slechts zeventien achterhaald konden worden. Men vreest, dat het merendeel der vluchtelingen met behulp van medeplichtigen — want niemand twijfelt meer aan een complot — op weg zijn naar het nabije Spanje, de politieke vuilnisbak van Europa.

Honderd gevaarlijke individuen zijn, twee aan twee geketend, uit het kamp van Carrère naar de gevangenis van Eysses overgebracht.

Intussen vragen de Fransen zich af, wat er met hun politie aan dehand is, want zij laat zich de misdadigers bij bosjes ontglippen. Men haalt het geval weer op van Joanovici, de „voddenraper van Parijs", die in het voorjaar met zijn bij de Duitsers verdiende tien milliard op een geheimzinnige wijze de plaat poetste, zodra de agenten bij hem aanbelden. Men herinnert zich „Pierrot le Fou" (Dolle Piet), ook een collaborateur en aanbrenger van de Gestapo, die na de bevrijding een „gang" organiseerde ter beroving van banklopers en rijke douairières. Beiden lopen nog op vrije voeten. En juist de laatste dagen heeft de politie nog een paar extra bokken geschoten, toen het er om ging een bende onschadelijk te maken, die Parijs terroriseerde.

Ontsnapt.

Bij dit laatste geval hebben de liefhebbers van gemengde berichten het volle pond gekregen. Het begon met de ontdekking van een lijk in de Seine en het vinden daarna van een vermomde vrouw in een bos in de buurt van Parijs. Al gauw had de politie de draad van beide moorden te pakken een „gang" had bij de Bank voor Indo-China te Parijs voor een twintig millioen aan buitenlandse effecten gestolen en de man, die dit staaltje voor zijn opdrachtgevers uitvoerde, werd, omdat hij te veeleisend was, tezamen met zijn vrouw om zeep gebracht. De twee lijken waren daarmee geïdentificeerd. De opdrachtgevers waren de politie eveneens bekend en in Jo Gardan arresteerde zij er een van. De tweede, de Corsikaan Sinibaldi, ontvluchtte aan de greep, maar waar Marseille het Mekka der Corsikaanse bandieten is, spande men daar een speciaal net. En inderdaad kregen drie fietsagenten de heer Sinibaldi te pakken. Hij zat met twee kornuiten in een taxi, die op bevel van de agenten stapvoets naar het dichterbij zijnde commissariaat moest rijden. Daar aangekomen — het was op een stikdonkere avond — bleek de taxi alleen nog de twee kornuiten te bevatten. Signor Sinibaldi bleek onderweg zijn schoenen uitgetrokken en het taxiportier geruisloos geopend te hebben. En hoe de politie haar honden ook aan de driedubbelgezoolde schoenen van Sinibaldi laat snuffelen, de man is ontglipt.

Roerend weerzien......

Zijn complotgenoot, Jo Gardan, de dader der twee moorden, werd onderwijl door de Parijse politie verhoord. Eén, twee maal ging dat goed, maar na zijn derde verhoor, waarbij hij met twee anderen eindelijk een volledige bekentenis aflegde, verdkeen ook hij. Hoe? Enkele inspecteurs en agenten vergezelden de boef en zijn medeplichtigen na het geslaagde verhoor naar de gevangenis terug. Op het binnenplein wierp zich een vrouw, diep in tranen, in de armen van een van Gardans kornuiten. Een ogenblik bleven de politiemannen, week als ze kunnen zijn, verbouwereerd staan. Toen ze hun tranen gedroogd hadden, bleek Gardan verdwenen te zijn. De hele Quai des Orfèvres, het Parijse politiekwartier, stond meteen op stelten. Men sloot de vensters, zocht de daken af, totdat een schildersgezel kwam vertellen, dat hij een „type", die aan de identiteit van Gardan beantwoordde, rustig door de buitendeur had zien wandelen. Ook hèm zocht men nog. De politieprefect heeft de drie begeleidende inspecteurs geschorst, zoals ook de agenten uit Marseille, die Sinibaldi vingen, geschorst zijn. Nog een paar „gangs", zo zeggen de Parijzenaars, en we hebben geen inspecteurs en agenten meer over.

De Sikorsy S51 op Ypenburg

Hij klopt en veegt en zuigt........

Die meneer Frits Diepen, die een heel vliegveld huurt, er gebouwen op zet en een luchttaxidienst installeert, is een ver vooruitziend man. Hij heeft nu ook een Sikorsky S51 gekocht en een hele maatschappij opgericht om de mogelijkheden na te gaan, welke dit hefschroefapparaat biedt. Om kort te gaan, hij wil eens precies weten, wat je met zo'n toestel allemaal kunt uitspoken. En al verkeert dat toesel nog in het stadium van proefnemingen, er zijn toch heel wat bedrijven, die er óók iets in zien, getuige het feit, dat die „Stichting Hefschroefvliegtuigen" allerlei krachten heeft aangetrokken op onderzoekgebied en ook de ministeries van Oorlog, van Verkeer en Waterstaat, van Landbouw, de P.T.T., de K.L.M., de Ned. Spoorwegen en nog een paar andere er interesse voor hebben.

In het restaurant op Ypenburg heeft de heer Sengers uitvoerig allerlei technische bijzonderheden verteld. Hij had het over voorwaartse schroefsnelheid, rotoren, scharnierende bladen, snoedversnellingshandles, kantelende platen en girodines, maar het kwam, geloof ik, hierop neer, dat het hefschroefvliegtuig veel lijkt op een autogiro, maar het niet helemaal is.

Wat zo'n vliegtuig allemaal kan, moet nog onderzocht worden, maar kan men de heer Van Houwelingen geloven, dan is het een soort samenvoeging in de tiende macht van de nieuwste stofzuiger en de nieuwste naaimachine, Het klopt en veegt en zuigt en naait en stopt en stikt.

Volgens hem zou dit vliegtuig mogelijk te gebruiken zijn voor het bestuiven en besproeien van land tegen insecten en plantenziekten, ja zelfs om het land te bezaaien en te bemesten. Het zou ideaal zijn voor postvervoer en voor reizigers, die snel van de ene stad naar de andere willen reizen en om geen tijd te verliezen met dit vliegtuig van dak tot dak kunnen huppelen. Verder zou men loodsen aan boord kunnen brengen en vuurtorenwachters uit hun torentje kunnen halen, schipbreukelingen redden, een dokter op een schip kunnen neerlaten, ijsgang en overstromingen kunnen conroleren, de post kunnen overbrengen van het ene schip naar het andere en als men toch aan het fantaseren is — want er werd nadrukkelijk verklaard, dat dit nog allemaal maar toekomstdromen waren — appelen plukken, die hoog in de bomen zitten, zodat men geen ladder behoeft aan te slepen, kappers zouden er het haar mee kunnen knippen van bijzonder lange mensen, het zou ideaal zijn voor lantaarnaanstekers daar waar nog geen gasverlichting is. Het zou kunnen gebruikt worden door bergbeklimmers, glazenwassers, leidekkers, huisschilders — die trouwens al zoiets hebben, — hoofspanningsmonteurs en mastklimmers. Het zou geschikt zijn voor luchtreclame, het aanbrengen van straatversieringen, het snoeien van hoge bomen en het doorprikken van verstopte dakgoten.

In één woord een wonderapparaat. En om dat te bewijzen, ging de Sikorsky de lucht in, bleef op één plek boven het vliegveld waggelen als een dronkemans en hees meneer Diepen himself aan een touwtje op om hem na een korte rondvlucht weer aan dat zelfde touwtje op het vliegveld neer te laten. Maar al het andere moet nog proefondervindelijk worden bewezen. Laat men ons dan weer uitnodigen, niet eerder. Ik ben benieuwd, wat wij dan te zien zullen krijgen.